

**MEDLEMMERS MEDFINANSIERING AF
ARBEJDSLØSHEDSFORSIKRINGEN**2. november 2022
VSK/MK

I dette notat beskrives, hvordan udgifterne til dagpengeforsikringen finansieres, samt hvor stor en andel af udgifterne medlemmerne selv finansierer.

Helt overordnet finansieres a-kassernes udgifter til dagpenge af et fast bidrag fra medlemmerne (statsbidrag) samt af et tilskud fra staten. Dertil skal nævnes, at arbejdsgiverne betaler for den 1. og 2. ledighedsdag, når de opsiger lønmodtagere og visse betingelser er opfyldt. Men det er ikke en egentlig del af finansieringen, da godtgørelsen træder i stedet for dagpenge.

Som det fremgår nedenfor, dækker medlemmerne selv alle dagpengeudgifter ved en ledighedsprocent på ca. 2,5. Ved højere ledighed bærer Staten den "marginale risiko" for finansieringen. Og er ledigheden lavere end 2,5 procent, så er systemet en overskudsforretning for statskassen.

Ser man på finansloven, så fremgår det, at der også er en kommunal medfinansiering af dagpengene. Det har imidlertid intet med selve finansieringen af dagpengene at gøre, da det er en mellemkommunal udligningsordning, der er omfattet af budgetgaranti, og samlet set går i nul for kommunerne. Der deles penge ud til kommunerne efter én beregningsalgoritme, og de kræves ind igen i forhold til de enkelte kommuners ledighedsudvikling.

Medlemmernes og statens finansiering af dagpengeudgifter

Medlemmernes bidrag til selve arbejdsløshedsforsikringen udgør på årsbasis 4,8 gange den højeste dagpengesats pr. dag (der bruges en teknisk beregnet dagssats, idet der formelt ikke er en egentlig dagssats, men en månedssats). Denne mekanisme betyder, at hvis dagpengene stiger, så stiger medlemmernes statsbidrag også. Stiger dagpengesatsen med fx 1 pct., så stiger medlemmernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen også med 1 pct.

Statsbidraget er altså et fast beløb, der fastsættes fra år til år på baggrund af dagpengesatsen.

Overstiger dagpengeudgifterne statsbidraget, så er det staten, der står for den resterende finansiering.

Det forhåbentlig kommende dagpengetillæg i de første tre måneder påvirker ikke a-kassebidraget. Det skyldes formelt set, at det ikke ændrer den højeste dagpengesats, som er beregningsgrundlaget for "statsbidraget". Tilsvarende sættes bidraget heller ikke ned for de dimittender, som får nedsat dimittendsatsen markant efter tre måneder.

Ved siden af statsbidraget betaler medlemmerne et administrationsbidrag, som fastsættes af a-kasserne selv. Dette bidrag er ikke med til at finansiere dagpengene, men dækker a-kassens drift.

Statsbidraget og administrationsbidraget udgør det samlede medlemsbidrag, som a-kasse-medlemmerne betaler for deres arbejdsløshedsforsikring.

Medlemmerne finansierer selv dagpengeudgifterne, når ledigheden er 2,5 pct. eller under

Da statsbidraget udregnes ud fra en fast faktor, så kan man også regne ud, hvor stor en del af udgifterne til dagpenge, som medlemmerne selv finansierer via statsbidraget.

Som beskrevet ovenfor betaler a-kassemedlemmerne et årligt statsbidrag, der udgør 4,8 gange den højeste dagpengesats pr. dag (teknisk beregnet dagsats). For dette beløb kan man inden for et år modtage dagpenge i fem dage om ugen i 52 uger. Dvs. 260 dage.

Medlemmerne finansierer således umiddelbart betragtet en gennemsnitlig ledighedsgrad på 4,8 dagpengedage ud af et dagpengeår på 260 dage, hvis alle fik højeste sats.

Men for at udregne hvor meget medlemmerne selv betaler af dagpengeudgifterne, skal der dog tages højde for, at den faktiske gennemsnitlige dagpengesats ikke er 100 pct. af den højest mulige dagpengesats, men 90 pct. (i 2022).

I første omgang ser regnestykket således ud:

$$\begin{aligned} \text{Selvfinansiering} &= \frac{\text{Årlig statsbidrag pr. medlem}}{\text{Et års dagpenge} * \text{gennemsnitlig udbetaling}} \\ &\quad \updownarrow \\ \text{Selvfinansiering} &= \frac{4,8 \text{ dagpengedage}}{260 \text{ dagpengedage} * 90 \text{ pct.}} \\ &\quad \updownarrow \\ \text{Selvfinansiering} &= 0,02 = 2,0 \text{ pct.} \end{aligned}$$

Men i ovenstående udregning er der ikke taget højde for skatteforhold. Og det betyder en del, da fradragsværdien for kontingent er væsentlig lavere end beskatningen af dagpengeudbetaling.

Det er der taget højde for i nedenstående. I brøkens tæller tages der højde for et gennemsnitligt ligningsmæssigt fradrag, og i nævneren er der taget højde for den gennemsnitlige marginalskatteprocent.

$$\begin{aligned} \text{Selvfinansiering} &= \frac{4,8 * 0,75}{260 * 0,90 * 0,62} \\ &\quad \updownarrow \\ \text{Selvfinansiering} &= 0,0248 = 2,5 \text{ pct.} \end{aligned}$$

Men i ovenstående udregning er der ikke taget højde for skatteforhold. Og det betyder en del, da fradragsværdien for kontingent er væsentlig lavere end beskatningen af dagpengeudbetaling.

Det er der taget højde for i nedenstående. I brøkens tæller tages der højde for et gennemsnitligt ligningsmæssigt fradrag, og i nævneren er der taget højde for den gennemsnitlige marginalskatteprocent.

Således beregnet dækker medlemsbidraget/statsbidraget en ledighedsprocent på 2,5.

Men når Finansministeriet m.fl. opgør den slags, regner de normalt efter skat og tilbageløb (moms, afgifter m.v.)

Det har vi ikke kunnet beregne. Men da forbrugskvoten må antages at være større for folk på dagpenge end for folk i arbejde, kommer der sandsynligvis flere penge ind i moms og afgifter fra de lediges dagpenge, end staten går glip af i moms og afgifter på grund af kontingentbetalingen.

En indregning af tilbageløb ville således føre til, at egenfinansieringen ville være lidt større end en ledighedsprocent på 2,5.